

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Ἰεροκῆρύξ τις παρίστανε ποτε τὴν διαγωγὴν τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς τὰς προσφορὰς τοῦ Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν οὕτω: « Ἀγαθὸς τις καὶ πλούσιος ἄνθρωπος εἶχε πενέστατον τινα γείτονα, πρὸς ὃν ἔστειλε τόδε τὸ μήνυμα: Ἐπιθυμῶ νὰ σοὶ χαρίσω ἓνα ἀγρὸν. Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος εὐηρεστήθη ἐκ τῆς ἰδέας νὰ κατέχη τὸν ἀγρὸν, ἀλλ' ἦτο παραπολὺ ὑπερήφανος νὰ τὸν λάβῃ ἀμέσως ὡς δῶρον. Ἡ ἐπιθυμία νὰ ἔχῃ κατοικίαν ἰδίαν αὐτῷ κατεχάστην ἐγένετο μείζων, ἀλλ' ἡ ὑπερηφάνειά του ἦτο μεγάλη. Ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ ἐκεῖνον ὅστις ἐποίησε τὴν προσφορὰν. Ἀλλὰ παράδοξος ἀπάτη τὸν κατέλαβε, διότι ἐφαντάσθη ὅτι εἶχε χρυσοῦν δακτύλιον. Οὕτω δὲ ἦλθε μετὰ τοῦ δακτυλίου του καὶ εἶπεν εἰς τὸν πλούσιον: ἔλαβον τὸ μήνυμά σας καὶ ἦλθον νὰ σας ἴδω. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀποκτήσω τὸν ἀγρὸν ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ πληρώσω δι' αὐτόν. Θὰ σας δώσω χρυσοῦν δακτύλιόν δι' αὐτόν. — Ἄς ἴδωμεν τὸν χρυσόν σου, εἶπεν ὁ κύριος τοῦ ἀγροῦ. — Ἴδέ τον πάλιν νομίζω ὅτι οὔτε ἀργυρὸς εἶναι. Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος ἐθεώρει, δάκρυα ἔρρεον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, καὶ ἡ ἀπάτη του ἐφαίνετο διασκεδασθεῖσα καὶ εἶπεν οἶμοι! δὲν εἶναι οὔτε χαλκὸς, εἶναι μόνον τέφρα. Πόσον πτωχὸς εἶμαι! Ἐπιθυμῶ νὰ κατέχω τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον ἀλλ' οὐδὲν ἔχω νὰ πληρώσω. Μοὶ δίδετε τὸν ἀγρὸν; — Μάλιστα αὕτη ἦτο ἡ πρώτη ἔκ μόνῃ προσφορά μου. Τὸν δέχεσθε ὑπὸ τοιοῦτον ὄρον; Μετὰ ταπεινώσεως ἀλλὰ ἔ πρόθυμιας, ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος εἶπε: « Μάλιστα », ἔ μύριαι εὐλογίαι ἐπὶ σοῦ διὰ τὴν ἀγαθότητά σου.

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΙΩΝ

Ἄρωτῶμεν τὴν φύσιν ἀνὰ πᾶσαν ὄραν, καὶ αὕτη ἀποφαίνεται ἀπᾶς τοῦ αἰῶνος διὰ μιᾶς μόνῃς λέξεως. (Λαβοαζιέρος)

Ὅποση ἡ ἠθικὴ καὶ πρακτικὴ ὠφέλεια ἡ ἐκπηγάζουσα ἀπὸ τῆς μελέτης τῆς φύσεως; Τίς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τοὺς ψυχοφελεῖς καὶ σωτηρίου καρπούς τῆς εὐσεβείας, τῆς πολυμαθείας, τῆς στερεᾶς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀποσκορακίσεως τῆς προλήψεως, τῆς δεισιδαιμονίας, καθὼς καὶ τῆς ἡμιμαθείας, ἀφ' ὧν ἀπορρέει ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ εὐδαιμονία ἡ δυσπραγία παντὸς τοῦ ἀνθρώπινου γένους, τοὺς ὁπίους εἰς πάντα ἐπιδαψιλεύει ἡ ἐπιστήμη; Τίνος ἡ ψυχὴ δὲν συνεταράχθη καὶ δὲν ἤνεσεν ἐκ μυχαιτάτων καρδίας τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τοῦ Ὑψίστου, ἡ ἄπειρος τοῦ ὁποίου ἀγαθότης καὶ φιλανθρωπία παρήγαγε τὴν ἀνυπολόγιστον ταύτην πληθὺν τῶν μυστηρίων τῆς τελειότητος, τῆς λαμπρότητος καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας, ἀντιμετωπίσαντος τὰς θαυμασίας, ἀπαραμίλλους καὶ μαγευτικὰς καλλονας τῆς φύσεως;

Μόνος ἐκεῖνος, ὅστις ἐγκύπτει μετὰ στοργῆς εἰς τὴν ἔρευναν καὶ ἀποκάλυψιν τῶν ἀποκρύφων τῆς φύσεως θαυμάτων, δύναται νὰ γνωρίσῃ καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν τελειότητα, τὴν ἀγαθότητα καὶ παντοδυναμίαν τὸ ὕψιστον καὶ ἀτελεύτητον τῆς κτίσεως πνεῦμα, καὶ ἐπομένως ἐπαξίως νὰ ὑμνήσῃ καὶ δοξολογῇ τὸν Δημιουργόν· πᾶς δὲ ἄλλος, ὅστις δῆποτε καὶ ἂν ἦ, δὲν ἔχει, καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν στερεάν ἐκείνου πεποίθησιν, τὴν ἐδραϊάν καὶ ἀδιασάλευτον ἐκείνου πίστιν, διότι ἡ γνῶσις αὐτοῦ εἶνε ἀπλή θεωρία, ἀπλή ἀποψις, μὴ ἐστεφανωμένη διὰ τοῦ ἐπισήμου κύρους τῆς πρακτικῆς μελέτης καὶ ἐπιγνώσεως.

Καὶ ὄντως! Ἡ λατρεία, ἡ ἀγάπη, σεβασμὸς πρὸς τὸν Θεόν, ἡ συναίσθησις τέλος τῶν ἱερῶν κα-

θηκόντων του ανθρώπου, εις τὰς εἰς εὐρυτέρα, στερεωτέρα, μᾶλλον καθαρὰ καὶ διαρκής, εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον τὸν ἀπαιδευτὸν τὸν ἀμοιροῦντα καὶ τῆς ἐλαχίστης γνώσεως τῶν τελειότητων τοῦ ὕψιστου, τῆς ἀγαθότητος καὶ παντοδυναμίας αὐτοῦ, ἢ εἰς ἐκείνον, ὅστις ποικίλων γνώσεων κάτοχος ὢν, ἔχει ἀνεπτυγμένην τὴν διάνοιαν καὶ περὶ πάντων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἀληθῆ καὶ βεβαίαν γνώσιν;

Δύνασθε νὰ συγκρίνητε τὴν πίστιν, τὴν λατρείαν ἐνὸς χωρικοῦ ἀπαιδευτοῦ, ἀγραμμάτου, πρὸς τὰ αἰσθήματα, τὴν καρδίαν, τὴν πίστιν, τὴν λατρείαν τοῦ Χρυσόστομου, τοῦ Βλασίου, τοῦ Γρηγορίου, τοῦ Πασχάλ, τοῦ Σατωβριάνδου, τοῦ Οὐγώ καὶ διατὶ τάχα ὄχι; τοῦ Σωκράτους, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀναξαγόρου καὶ ὄλων ἐκείνων τῶν περιφθίμων ἀνδρῶν, οἵτινες διεκρίθησαν καθ' ἅπαντα τὸν λαμπρὸν αὐτῶν βίον διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ τὰς θείας ἀρχάς, ὑφ' ὧν ἐνεποροῦντο; Ὁ Χρυσόστομος χάριν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ δικαίου ἐξωρίσθη, ἐβασανίσθη καὶ ἀπέθανεν! Ὁ Σωκράτης χάριν τοῦ δνόματος καὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ δικαίου περιουρίσθη, ἐφυλακίσθη καὶ ἐποτίσθη τὸ κώνειον! Ὁ Πασχάλ, Ὁ Σατωβριάνδ, Ὁ Οὐγὼ ἐμόχθησαν ὑπὲρ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἠθικῆς, διέδωκαν τὰς θείας ἀρχάς τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ διακρίνονται μεταξὺ μυριάδων διὰ τὴν πίστιν, τὴν λατρείαν καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτῶν. Ἐνὸς εἰς χωρικός, εἰς ἀπαιδευτὸς, οὔτε τὴν ἀληθῆ ἀξίαν γινώσκει τοῦ λατρευομένου Θεοῦ, οὔτε τὴν ἀληθῆ ἐρμηναίαν τῶν κανόνων τῆς θρησκείας, οὔτε τέλος συναισθάνεται τόσον βαθέως τὰ ὑψηλὰ καὶ ἱερά αὐτοῦ καθήκοντα, εἰς τὴν παράβασιν τῶν ὁποίων ὑποπίπτει εὐκόλως. Οὗτος εἰς τὴν παραμικρὰν καταπολέμησιν τῶν δοξασιῶν τοῦ ὑποχωρεῖ, μένει μὲ κεχηνὸς στόμα καὶ ἀπόλλυσι τὴν πίστιν τοῦ ἀνεπιστρεπτοῦ. Τὸν τοιοῦτον κατέχει φανατισμὸς κατὰστρεπτικός τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐκείνους δὲ γαλήνη χριστιανικὴ καὶ λατρεία ἀπεριόριστος.

Καὶ ἐν τούτοις ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες ἀείποτε ἐπιδείκνυνται ὑπεραπιστῆσαι τῆς πίστεως καὶ τῆς θρησκείας, χωρὶς νὰ γινώσκωσι τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν, ἐκσφραδίζονται ἢ ὕβρις κατὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ λογικοῦ, ὅτι αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι καὶ ἰδίᾳ ἡ ἀστρονομία εἰσὶν ἐπιβλαβεῖς καὶ καταστρεπτικαί, ὡς ἄρδην ἀνατρέπουσαι τὰς ἀρχάς τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ καθιστῶσαι ἀσεβεῖς καὶ ἀθεοῦς πάντας τοὺς ἀσχολουμένους περὶ αὐτάς. Ἐνταῦθα δὲν προτιθέμεθα νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐπὶ πολὺ πρὸς καταπολέμησιν τῆς βλασφημίας ταύτης, μετ' ἀγανακτῆσεως ἀποκρουσθείσης ὑπὸ σύμπαντος τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, καὶ παραλόγου καὶ καταστρεπτικῆς ἀνακηρυχθείσης ὑπὸ πάντων ἐν γένει διότι τοῦτο κρίνομεν πάντη περιττὸν, ἀναφῆρομεν δὲ μόνον ὡς λίαν συντελεστικὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, αὐτολεξεῖ περικόπησιν τινὰ τοῦ λόγου, ὃν ἐξεφώνησεν ὁ γεραρὸς καὶ πολυμήχα-

νος πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Λόρδος Πάλλμεστρων κατὰ τὴν ἐναρξίν εκπαιδευτικοῦ τινὸς καταστήματος ἐν Σουθάμπτον.

«Πολλοὶ ἀπεφώνησαν ἄλλοτε, εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ γνῶσις δὲν συμβάδουσιν πρὸς τὴν ἀληθῆ θρησκείαν. Τοῦτο εἶναι λάθος μῆγα καὶ ἀσυγγνωστον. Φαντάσθητε ἄνθρωπον ἀμαθῆ, παρατηροῦντα ὠρολόγιον ἢ ἀτμομηχανὴν ἐρωτώμενος θὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ μὲν δεικνύει τὰς ὥρας, ἢ δὲ κινεῖ τὸ πλοῖον οὐδέποτε ὁμοῦ θὰ νοήσῃ μῆτε τὸ πῶς ἀμφοτέρω ταῦτα ἐγένοντο, μῆτε τὸν θαυμάσιον μηχανισμόν, δι' οὗ προκίπτουσι ἅπαντα αἱ ἐξωτερικαὶ κινήσεις; θὰ ἀρκεσθῇ μὲν εἰς τὰ ἀποτελέσματα, θὰ ἦναι δὲ ἀμαθὴς τῶν αἰτιῶν. Δείξατε ὁμοῦ αὐτῷ τὸν θαυμάσιον μηχανισμόν, δι' οὗ ἡ σφαῖρα ἀνγκάζεται νὰ ἀκολουθῇ τὸν ἥλιον, ἐξηγήσατε αὐτῷ τὴν πολυπλοκὴν κατασκευὴν τῆς ἀτμομηχανῆς, καὶ ἀμέσως θὰ συλλάβῃ πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμφοτέρων πάντα τοῦ θαυμασμοῦ τὰ αἰσθήματα, ὅσα συνέλαβεν ἐν τῇ καρδίᾳ του. Οὕτω καὶ ὁ ἀγράμματος, βλέπει μὲν διαδεχομένως ἀλλήλας τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, βλέπει τὸ δένδρον ἀναφυόμενον ἐκ λεπτῆς ῥίζης, ἀλλ' οὐδόλως ἐπέρχεται αὐτῷ νὰ μάθῃ τὰς αἰτίας τῶν φαινομένων τούτων. Σύνειδε τὴν ὑπαρξίν του, αἰσθάνεται ὅτι ὑγιαίνει, πεινᾷ, διψᾷ γινώσκει μὲν πῶς νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας ταύτας, ἀγνοεῖ ὁμοῦ τὸν ἐξ οὗ προέρχονται μηχανισμόν. Ὅταν ὁμοῦ ἡ γνῶσις διαφωτίσῃ τὸν νοῦν αὐτοῦ, τότε ἀνοψοῦται εἰς τὰ μετέωρα καὶ λατρεύει τὴν παντοδυναμίαν Ἐκείνου, ὅστις ἐποίησε τὰ τοιαῦτα ἐξαισία, ὧν τὸ σύνολον ἀποκαλεῖ φύσιν».

Ἴδου καὶ ἐν γεγονόσι ἐπιβεβαιούσιν τὴν ἀλήθειαν. Συνέδημοι περὶ τὴν μεσημβρίαν πρὸ τοῦ γεύματος, ἐνώπιον δημηγύρεως παρεμπροσθέντος λόγου περὶ τοῦ Ἥλιου, νὰ εἴπω, ὅτι «ὄλοι οἱ τὸν οὐρανὸν στολιζόντες φωταυγεῖς λυχνίσκοι, εἰς οὗς ἐδόθη τὸ ὄνομα ἀ π λ α ν ε ἰ ς ἀ σ τ ἔ ρ ε ς, εἰσὶν ἀναμφιβίλως κέντρα ἰσαριθμῶν πλανητικῶν συστημάτων, αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς ἥλιοι, λαμπρότεροι πολλάκις καὶ ἀσυγκρίτως μεγαλειότεροι τοῦ ἡμετέρου, φαινόμενοι δὲ τοσοῦτον μικροὶ διὰ τὴν τεραστίαν ἀφ' ἡμῶν ἀποστασίνων, καὶ περὶ τοὺς ὁποίους κυκλοφοροῦσιν ἄλλοι πλανῆται, τῆς αὐτῆς ἴσως πρὸς τὴν ἡμετέραν γῆν ἢ ἄλλης φύσεως σώματα.—Πῶς! ἐρωτᾷ με μετὰ φαινομένης ἀγανακτῆσεως κυρία τις; ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι ἥλιοι;—Μάλιστα, κυρία, εἶπον ἰδού τί λέγει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περίφημος τις Γερμανὸς ἀστρονόμος: «Τί θέλετε εἰπεῖν ἂν σὰς διαβεβαιώσωσιν, ὅτι ἕκαστον τῶν ὄσων βλέπετε εἰς τὸν οὐρανὸν μικρῶν καὶ λαμπρῶν σημείων τῶν διακρινόμενων διὰ τοῦ γενικοῦ ὀνόματος ἀ σ τ ρ α ἢ ἀ π λ α ν ε ἰ ς ἀ σ τ ἔ ρ ε ς, ὅσον μικρὸν καὶ ἂν ὑποτίθεται, εἶνε εἰς ἥλιος μεζῶν τοῦ ἡμετέρου; Ἐκαστὸς δὲ τῶν ἡλίων τούτων ἔχει τοὺς πλανῆτας του,

οἵτινες στρέφονται περὶ αὐτὸν ὡς οἱ τοῦ ἡμετέρου συστήματος περὶ τὸν ἥλιον, καὶ ἕκαστος πάλιν πλανῆτης ἔχει ὄχι μόνον ἓνα δορυφόρον, ὡς ἡ ἡμετέρα γῆ τὴν σελήνην, ἀλλὰ πολλοὺς πολλάκις, διὰ τῶν ὁποίων φωτίζεται κατὰ τὴν νύκτα.—Καὶ τολμᾶτε, εἶπεν ἡ κυρία, νὰ ἐκφέρτε χωρὶς φόβου, χωρὶς αἰσχύνῃν τὴν βλασφημίαν ταύτην;—Βλασφημίαν καὶ ποίαν; ἠρώτησα ἀπορῶν.—Ἐπιμένετε, μοὶ εἶπε μετὰ δυσαρκεσίας πλέον, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι ἥλιοι;—Δὲν δύναμαι, κυρία μου, νὰ ἀρνηθῶ μίαν ἀλήθειαν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐξηκριθωμένην, ἀπῆντησα. Ἡ κυρία ἠγέρθη μεθ' ἐρμῆς καὶ ἐσπευσε νὰ ἀναχωρήσῃ. Ἡ ὀργή, ἡ ἀγανάκτησις καὶ ἡ ταραχὴ τῆς ἐφάνοντο διὰ τοῦ καταπορφύρου προσώπου τῆς καὶ τῶν κατώχρων χειλέων τῆς. Δὲν ἠθέλησεν οὐδὲ νὰ φάγῃ, καὶ φεύγουσαν τὴν ἡκούσαμεν ψιθυρίζουσαν,—Θεέ μου! ὅποια ἀσέβεια! ὁ ποῖός βλασφημία!

Μία ἀλήθεια ἐξηκριθωμένη, καθαρὰ ἐπιστημονικὴ ἐξακρακτοῖσθη ὑπὸ τῆς δεισιδαιμονίας ὡς ἀσέβεια καὶ βλασφημία! Ἄλλ' ἐρωτῶ ὑμᾶς, δὲν θαυμάζετε τὸν Γουτεμβέργην ἐφευρόντα τὴν τυπογραφίαν, τὸν Διδόττον τὸν χάρτιν, τὸν Κολόμβον τὴν Ἀμερικὴν, τὸν Φούλτωνά τὰ ἀτμοκίνητα, τὸν Ἐδισῶνα τὴν λυχνίαν τοῦ μέλλοντος; Ὅπως ὁμοῦ θὰ ἦτο ὁ θαυμασμὸς ὑμῶν, ἐὰν πάντα ταῦτα ἐχρεωστοῦντο εἰς τὴν μεγαλοφυίαν ἐνὸς μόνου ἀνδρός;

Στρέψατε πρὸς τὸν οὐρανὸν, παρατηρήσατε τὴν πληθύν ἐκείνην τῶν κόσμων, ἣν ὁ Ὑψίστος διεσκόρπισεν ἐπὶ τοῦ ἀπείρου! Ὅποια τὰ αἰσθήματα ὑμῶν! ὅπως ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ ἐκπλήξις; Ἄλλ' ἂν σεῖς ἐκ τῆς ἀπλῆς θεωρίας τοῦ πολλοῦ μόνον τῶν θαυμασίων τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοιοῦτων κατεχθῆσθε αἰσθημάτων, ὅποια ἄρα εἶνε τὰ αἰσθήματα τοῦ ἐπιστήμονος, ὅστις δύναται νὰ γνωρίσῃ περισσότερον τὰ μυστήρια ταῦτα! Ἀπερίγραπτος εἶνε ἡ συγκίνησις, ὁ θαυμασμὸς, ἡ ἐκπλήξις αὐτοῦ, ὅταν ἀφῆνης εὐρεθῇ ἀπέναντι τῶν ἀναριθμητῶν ἐκείνων ἡλίων, σεληνῶν καὶ ἀστέρων, τῶν ὁποίων τὴν ὑπαρξίν οὔτε κἀν ὑποπτεύσατε ὑμεῖς.

Αὐξάνει ὁ θαυμασμὸς αὐτοῦ λοιπὸν πρὸς τὸν Θεόν, κρατύνεται ἡ πίστις, ἡ λατρεία αὐτοῦ ἡ καταστρέφεται;

I. ΓΑΛΑΤΗΣ

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΚΑΚΗΣ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ

Ὁ Σωφρόνιος συνετός διδάσκαλος, δὲν ἐπέτρεπεν οὔτε εἰς τοὺς ἡλικιωθέντας υἱοὺς αὐτοῦ καὶ θυγατέρας νὰ συναναστρέφονται μετ' ἐκείνων ὧν ἡ διαγωγή δὲν ἦτον ἀγνή καὶ εὐθεῖα.—«Ἀγαπήτε πᾶτερ, εἶπεν ἡ εὐγενὴς Εὐλαλία εἰς αὐτὸν μίαν ἡμέραν, ὅταν τῇ ἀπηγόρευσε, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, νὰ ἐπισκεφθῇ ματαιόφρονα κόρην, θὰ μᾶς νομιζέτε παιδιὰ ἐὰν φαντάζεσθε ὅτι θὰ ἐκτεθῶμεν εἰς κίνδυνον διὰ τούτου».—Ὁ πατὴρ ἔλαβε σιωπῶν ἐσβεσμένον ἄνθρακα ἐκ

τῆς θερμάστρας, καὶ τὸν ἐπλησίασεν εἰς τὴν θυγατέρα του. «Δὲν σε καίῃ, παιδί μου, πάρε το».—Ἡ Εὐλαλία τὸ ἔπραξε καὶ ἰδοὺ αἱ ὠραὶ καὶ λευκαὶ αὐτῆς χεῖρες ἐλερώθησαν καὶ ἐμαύρισαν, τὸ αὐτὸ δὲ ἔπραξε καὶ ἡ λευκὴ αὐτῆς ἐσθῆς.

«Ἄλλὰ χρειάζεται προσοχὴ ὅταν πιάνωμεν ἄνθρακα», εἶπεν ἡ Εὐλαλία, θυμωθεῖσα.

«Ναὶ ἀληθῶς, εἶπεν ὁ πατὴρ, βλέπετε τέκνον μου, οἱ ἄνθρακες ἔτι καὶ ὅταν δὲν καίουν, μαυρίζουν οὕτω συμβαίνει καὶ μὲ τὴν συναναστρόφην τῶν κακῶν».

Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Νέας Ζηλανδίας ἀνέρχεται εἰς 21,543,303 λίρ. στερ. ἡ δὲ ἐτησίᾳ πληρωμὴ τόκων εἰς 1,083,943 λίρ. Τοῦτο βεβαίως εἶναι ὑπέρογκον ποσὸν διὰ πληθυσμὸν τοσοῦτον μικρόν. Μέγιστα ποσὰ ἐλήφθησαν πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ν. Ζηλανδίας ἀνέρχεται εἰς 412,000 κατοίκους. Τὰ δάνεια ὁμοῦ ταῦτα ἐγένοντο πρὸς δαπάναν παραγωγικὰς. Τὸ χρέος ἐνὸς κράτους ὅταν γίνεται πρὸς αὐξήσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ ἄλλα δημόσια ἔργα χρήσιμα εἰς ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας δὲν εἶναι κυρίως χρέος. Τὸ δανείζεσθαι χάριν στρατιωτικῶν μέτρων εἶναι δαπάνη οὐδεμίαν παραγωγὴν φέρουσα ἐντεῦθεν χρεὶν τοιαύτης φύσεως εἶναι ὀλέθρια εἰς τὰ κράτη.

Τὸ κλίμα τῆς Ν. Ζηλανδίας εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τοὶ αἰφνῆδοι μεταβολαὶ συμβαίνουσι. Βροχὴ καὶ ἥλιος διαδέχονται ἀλλήλα ἀδιακόπως.

ΤΟ ΚΑΝΙΣΤΡΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΜΑΪΟΥ

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ ἄνθη εἶνε τρόπος τινὰ βαθεῖα ἐκδήλωσις τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης. Εἶνε ἐν αἰσθημα τοσοῦτον λεπτὸν, τοσοῦτον ἅγιον, ὥστε τολμῶμεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι πᾶς, ὅστις θαυμάζει καὶ ἀγαπᾷ τὰ ἄνθη, ἀδύνατον εἶνε νὰ μὴ σέβηται καὶ λατρεύῃ τὸν Θεόν! Τὸ ἄνθος εἶνε τὸ λεπτότερον, τὸ εὐγενέστερον, τὸ τρυφερότερον, τὸ μᾶλλον ἀξιοθαύμαστον τῶν ἐν τῇ φύσει δημιουργημάτων. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι καθὼς καὶ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τὰ πλεῖστα ἔθνη τῆς γῆς ἀπέδωκαν θεῖαν λατρείαν καὶ ἀπειρον σεβασμὸν πρὸς τὰ ἄνθη. Φαῖδροι καὶ μειδιῶντες ἐχαιρέτων ἐκάστοτε τὴν ἐποχὴν τῶν ἀνθῶν, ὡς τὸν χρόνον, καθ' ὃν γίνεται ἡ ἀνανέωσις τῆς ζωῆς, τῆς φύσεως καὶ τῆς εὐθυμίας.

Τὸ ἄνθος εἶνε ἡ εἰκὼν τοῦ ἡμετέρου βίου εἶνε τὸ σύμβολον τῆς ἀθωότητος ἢ ἀγάπης λοιπὸν πρὸς τὰ ἄνθη εἶνε νόμος τῆς φύσεως, εἶνε φόρος εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν καὶ πᾶσα εὐγενὴς, πᾶσα ἀγαθὴ καὶ γενναία καρδία ἀγαπᾷ καὶ λατρεύει τὰ ἄνθη.

Ἡ μικρὰ Ἰουλίττα, ὡς μία ἐκ τῶν ἀγαθῶν ταύτων φύσεων, πλήρης χαρᾶς ἀπεριγράφτου ἐχαιρέτησε τὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ φωτός, τὸ πρῶτον φίλημα τοῦ Μαΐου, ὅστις ἀνθοστεφῆς καὶ χαρωπὸς βλίνει βραδέως,

σκορπίζων άνθη και διαχέων άρώματα, και τὰ μαγευτικά και άπειρα του οποίου κάλλη έψαλλον δια του παθητικού και γλυκυτάτου αυτών άσματος αι άηδόνες και εξύμνει ή ούσες άπασα.

Ως ούράνιος δέ άγγελος, ως άλλο χειροβειμ, έπέτα από άνθους εις άνθος συνέλεγε μεταξύ αυτών τὰ ωραιότερα, τὰ ζωηρότερα, τὰ ευωδέστερα και επλήρωσεν εν ωραιον κανίστρον, όπερ τή ειχε δωρήσει ο πατήρ της. Τουτο ήτο αληθές φυτοκομειον! Άνη λευκά, πορτοκαλλόχροα και πρασινωπά, έτι δέ ίσόχροα, βαθυκύανα και ροδόχροα εύρισκε τις ανυμίζ κείμενα, τὰ δέ τερπνά μύρα των ίάσμων, των κρίνων ήνωμένα με τὰ άρωματώδη μύρα των ρόδων τής πασχαλιας και άλλων μυριπόων ανθέων!

Αχ! μητέρα μου, ανεφώνει ή Ιουλία, όσάκις έστρεφε τό βλέμμα προς τό κανίστρον, πόσον εινε ωραία!

ραιοτέρην συλλογήν, να καταστήσω ωραιότερον τό κανίστρον μου.

Ενθυμού λοιπόν κόρη μου, ειπε προς την Ιουλιαν ή μητηρ της, την πράξιν σου ταύτην και μη λησμονήης ποτέ, ότι και ο βίος του ανθρώπου ομοιάζει προς μέγαν πολυανθή κήπον, εις τον όποιον όμως αντι άνθων μαραινυμένων και προσκαιρου καλλονής, εινε έσπαρμένα άνθη αμάραντα και αιωνίου ωραιότητος: όταν γεννάται ο άνθρωπος εισέρχεται εις τον κήπον αυτον. Ο Θεός του δίδει την άδειαν να εκλεξή όσα θέλει από τὰ ωραία εκείνα άνθη και ό,τι άλλο επιθυμήσει εις αυτου.

Πόσον ανόητος, Ιουλία μου, πόσον άθλιος και αξιολύπητος ειναί ο άνθρωπος εκεινος αν περιφρονών τὰ ευώδη και τρυφερά άνθη προτιμήση ακάνθας και ξηρά χόρτα; Πόσον δέ απεναντίας φρόνιμος, πόσον επαινε-

Το κανίστρον της πρώτης Μαΐου.

πόσον ευωδιάζουσι! — Ναι, τέκνον μου! έλεγεν ή μητηρ της. Αλλά κόρη μου την ήρώτησεν, πόσον ωραιότερα θά ήσαν, εάν δέν έμαρξινόνοτο;

Εις την ανάμνησιν ταύτην ή Ιουλία μεθ' ακουδρέκτους οφθαλμούς παρετήρησε τό κανίστρον. Αλλά διατί, μητέρα μου, ήρώτησεν, ο Θεός, όστις έχει τόσον μεγάλην δύναμιν, όστις εινε τόσον αγαθός, δέν έποίησε τὰ άνθη αμάραντα; — Διότι κόρη μου, απήντησεν ή μητηρ της, μόνον τον άνθρωπον ήθέλησε να αναδείξη ανώτερον πάντων των δημιουργημάτων του, και δια τουτο μόνον αυτον έστόλισε με ψυχην λογικην ζ' άθάνατον. Αλλά δέν μαι λέγεις, διατί επροτίμησας τὰ άνθη ταύτα και δέν έλαβες οποιαδήποτε έτυρον εμπρός σου.

Διότι μητέρα μου απήντησεν, ήθέλησα να έχω ω-

τός εινε, εάν προτιμήση τὰ ποικιλόχροα, τὰ ζωηρά και ευώδη άνθη;

Ο πρώτος κόρη μου, εις τον κόσμον θά ζήση δυστυχής, διότι αι ακάνθαι και τὰ ξηρά χόρτα, τὰ όποια έλαβεν, εινε κακία, και όποια καθιστώσι τον ανθρωπον δυστυχή και μισητον εις τους ανθρώπους και εις αυτον ακόμη τον Θεόν: ο δευτερος εξ' εναντίας θά ήνε ευτυχής: επ' αυτου θά ήνε ή χάρις και ή εύλογία του Θεου: θά τιμάται και θά αγαπάται παρά πάντων, και όταν ο Θεός τον καλέση εις τους ουρανούς, θά ζή ευδαιμων μεταξύ των άγιων και των αγγέλων!

Μιμήθητι τον δευτερον, αν θέλεις να καταστής ευτυχής ζ' να οδηγή ο Θεός τὰ βήματά σου. I. Γ.

Θά σάς πω μικραϊς μου φίλαις της Λουλους την ιστορία: Μοιάζει σαν τὰ παραμύθια αλλά ειν' αληθινή. Από σάς θά συμβουλευθώ, θά διδάξω κάθε μία. Με ποιόν τρόπο τη ζωή σας να περάσετε αυτή. «Όταν εκλείσ' ή Λουκία τὰ μικρά όκτώ χρονάκια. Η μαμά της σ' της κυρίας Σιμοπούλου τὸ σχολειὸ Εσωτερικὴ τὴ βάζει με τὰ άλλα τὰ παιδάκια. Πολλὰ γράμματα να μάθω σ' τὸ μικρὸ της τὸν καιρὸ.

«Από τότε δέκα χρόνια έπεράσαν ένα, ένα. Κι' εμεγάλωσε ή Λουκία πέρασ' όλο τὸ σχολειὸ, Του σπητιὸ καθ' έργασία είχε πλέον μαθημένα. Και μπορούσε της μαμάς της νάταν στήριγμα καλά. Δέν έπεράσαν δυὸ χρόνια κ' είχε σπήτι ή Λουκία, "Εγεινε καλή μητέρα, μιὰ καλή νοικοκυρά, Τὴν έσέβετο ο κόσμος, τὴν ήγάτ' ή κοινωνία. Και ποτέ γι' αυτή δέν είπαν λόγι τὸ σόχημα κακά».

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΥΛΟΥΣ

«Με χαρά πολύ μεγάλη τὸ έδέχθη ή Λουκία. Και αμέσως άμα μβήκε άρχισε να μελετᾷ. Τὸ φαή να μαγήρευη, να κυττᾷ καθ' έργασία. Για να γείνη μιὰ ήμερα μιὰ καλή νοικοκυρά. Σάν τὰ άλλα τὰ κορίτσια ή Λουκία μας δέ μοιάζει. Η άλλο τίποτα δέν ξέρουν παρά τρέλλαις μοναχά, Δέτε την μες τὴν κουζίνα τὸ φαή της πῶς κυττάζει. Με μικρὴ ποδιά σ' τὴ μέση, με τὰ χέρια της γυμνά.

Αυτή είναι της Λουκίας ή ωραία ιστορία, Δέν βρωτῶ μικραϊς μου φίλαις την καρδιά σας τί ζητᾷ. Μοναχά αυτὸ σάς λέγω μιμηθῆτε τη Λουκία. Για να έχετε σ' τον κόσμο του Θεου τὰ αγαθά. Με τὰ χρήματα μοναχά δέν μπορεί κανεις να ζήση. Πρέπ' απ' όλα να μαθαίνη εις τὰ χρόνια τὰ μικρά. Έργασθῆτε, έργασθῆτε κάθε χρόνος πῶθ θά σβύση. Πίσω πιά δέν θά γυρίση, σαν τὸ σύμφερο περνᾷ.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Οι γεωργοί εν Ιαπωνία δεν έχουν εποχάς αναπαύσεως ως εν ψυχρότεροις κλίμασιν, το κλίμα εν πάσαις σχεδόν ταίς γωνίαις της χώρας είναι τοσούτον γλυκὺ τὸν χειμῶνα ὥστε δύναται νὰ σπείρωσι τὰ δυσκολώτερα σπαρτά. Μίγα μέρος τῶν γαιόκτημόνων, δεν είναι ἐργάται, διότι τὸ πλείστον ἐκ τῶν καλλιεργητῶν τοῦ τεύου, τῆς μεταξῆς, τοῦ ὄρυζιου, καπνοῦ καὶ σακχαρώς δύναται νὰ μισθώνωσιν ἐργάτας πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου. Πᾶς σχεδὸν γεωργὸς δύναται ν' ἀναγινώσκῃ γράφῃ καὶ νὰ κρατῇ τοὺς λογαριασμούς του. Ἀποστέλλει τοὺς υἱοὺς του εἰς τι σχολεῖον νὰ ἐκμάθωσι τὰς ἀναγκαίας γνώσεις αἱ δὲ θυγατέρες του διδάσκονται μουσικὴν καὶ ῥαπτικὴν κατ' οἶκον. Ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν γίνεται μέχρι τοῦδε διὰ ἐργασίας χειρῶν. Ἀρστρον σπανίως φαίνεται τὰ ἐννεήκοντα ἐννέα λοιπὸν ἑκατοστὰ τῆς ἐργασίας γίνονται διὰ τῶν χειρῶν. Τὸ 1878 ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργῶν, εἰς πληθυσμὸν 35,000,000, ἦτο περὶ τὰ 15,500,000 ἐξ ὧν 7,000,000 ἦσαν γυναῖκες· ἀλλ' ἐπειδὴ μέρος τούτων, καταγίνονται εἰς οἰκιακά ἐργα, οἷον τὸ ὑφαίνειν πρὸς κατασκευὴν ἐνδυμάτων, μόνον δύο ἕως τρία ἑκατομύρια γυναικῶν ἀσχολοῦνται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ἀγροῦ. Ἡ ἔκτασις τῆς καλλιεργουμένης ἐνεστώσας γῆς ἐν ὀλοκλήρῳ τῇ αὐτοκρατορίᾳ ἦτο τὸ 1875 περὶ τὰ 36,000,000 στρέμματα, ὥστε ἡ γῆ ἀναλογεῖ εἰς 6 στρέμματα κατὰ κεφαλήν. Δύο σπαρτά συγκομίζονται κατ' ἔτος, ὥστε ἡ παραγωγικὴ δύναμις τῆς ἐκτάσεως εἶναι διπλασία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἄνω μνησθέντων στρεμμάτων.

Ὁ μισθὸς ἐνὸς γεωργοῦ εἶναι περίπου δραχ. 240 κατ' ἔτος μετὰ τροφῆς ἄνευ δὲ τροφῆς δραχ. 300. Ἡμερομίσθιον δίδεται οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 90—120 λεπτῶν. Ἡ ἐργασία τῶν γυναικῶν εἶναι πολὺ εὐηνοτέρα. Ὑγιεῖς καὶ ἰσχυραὶ γυναῖκες μισθοῦνται εἰς οἰκίας ἢ ἀγροὺς πρὸς 48—60 δραχ. κατ' ἔτος μετὰ τροφῆς ἄνευ δὲ τροφῆς ἀπὸ 150—180 δραχμάς, ἡμερομίσθιον δὲ δίδεται εἰς αὐτάς οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 60—90 λεπτῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὥρων τῆς ἐργασίας δεν υπερβαίνει κατὰ μέσον ὄρον τὰς 9 ὥρας. Ὁ Ἰάπων μεταχειρίζεται τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐργάτας μετὰ μεγάλης εὐμενείας. Εἰς τὴν συνήθη καλλιέργειαν δεν χρειάζεται ἐπιτήδειος ἐργάτης· ἀλλ' εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ τεύου, τῆς μεταξῆς καὶ τοῦ σακχαρώς, ἐπιδεδίχτης καὶ πείρα ἀπαιτοῦνται, καὶ πληρόνεται ἀδρότερον, ἤτοι διπλασίως τοῦ συνήθους μισθώματος.

Ἡ τροφή τοῦ ἀγροῦ συνίσταται σχεδὸν καθολικῶς ἐκ λαχανικῶν, πρὸ πάντων ὄρυζιου. Ἐν τισὶ διαμερίσμασι τὸ ὄρυζιον ἔχει πολλὴν τιμὴν, μόνον δὲ κριθὴν καὶ ἕτερα ὄσπρια μεταχειρίζονται. Σπανίως ὁ ἐργάτης δύναται νὰ φάγῃ ἐν ὠδῶν ἢ ὀρνίθιον καὶ εὐθηνὸν ἰχθὺν, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν μόνον ἐκ λαχάνων τρέ-

φεται. Ἡ θρησκεία, τὰ ἔθιμα, ἡ δεισιδαιμονία καὶ ἡ ἀξία ἐμποδίζουσι τὴν χρῆσιν ζωϊκῆς τροφῆς.

Ἡ ἐνδυμασία τοῦ ἀγροῦ τὸ θέρος εἶναι ὀλίγον τι πλείοτερον ἢ ὅσον ἡ φύσις ἔδωκεν αὐτῷ ἐλθόντι εἰς τὸν κόσμον· τὸν χειμῶνα βαμβακερὸν ἐνδυμα φέρεται, με ἀχύρινα ἢ ξύλινα ὑποδήματα. Ὀλόκληρος ἡ ἐνδυμασία τοῦ ἔτους δεν κοστίζει πλείοτερον τῶν 24 ἢ 30 δραχμῶν.

Διάφοροι ἑορταὶ κατ' ἔτος ἐπιτρέπονται οἷον θρησκευτικαὶ καὶ οἰκογενειακαί. Ὅταν εἰς ἀνὴρ μετὰ τῆς συζύγου του ἐργάζεται ἀντὶ ἐτήσιου μισθώματος λαμβάνουσι περὶ τὰς 450 δραχ. κατ' ἔτος. Ἐκ τούτων ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ 48—60 δραχ. δι' οἰκίαν περιέχουσαν δύο ἢ τρία μικρὰ δωμάτια, καὶ ν' ἀγοράσῃ ἐνδύματα δι' οἰκογενεῖαν συνισταμένην ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε ἀτόμων, ἀνερχομένης τῆς ἀξίας εἰς περίπου δραχ. 120. Θα ἔχη μικρὸν κήπον ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐξ οὗ τὸ ἥμισυ τῆς ζωτροφίας του παρέχεται, ὀλίγα ὀρνίθια καὶ νῆσσαί, ἐπιστατούμενα πρὸς τῶν παιδῶν, παρέχουσι τὰ μέσα πρὸς ἀγορὰν πολλῶν ἀντικειμένων ἀνάγκης ἢ κοσμησῶς κατὰ τὰς ἑορτάς· παῖς ἕξ ἢ ἑπτὰ ἐτῶν ἡλικίας, φέρων ἴσως βρέφος ἐξαμήνου ἡλικίας ἐπὶ τῆς ῥαχέως του, θα συνάξῃ ξηρὰ χόρτα ἢ ξύλα χρῆσιμούντα πρὸς καυσίον, διὰ μεγάλης δὲ λιτότητος πρὸς τὴν τροφήν καὶ μάλιστα φροντίδος περὶ τὴν ἐνδυμασίαν, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους εὐρίσκει ὅτι διετήρησε τὴν οἰκογενεῖάν του, ὅτι διήλθε πολλὰς χαρμῶνας ἑορτάς καὶ ἔχη ὀλίγα χρήματα φυλαγμένα διὰ τὰς ἀνάγκας του.

Ὁ φόρος τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν χημαλῶν ποτιστικῶν γαιῶν πρὸς καλλιέργειαν τοῦ ὄρυζιου εἶναι 30 δραχ. ἀνὰ τρία στρέμματα· ἡ ἀξία κατὰ μέσον ὄρον τοιαύτης γῆς ἀνέρχεται εἰς 1200 δραχ. κατὰ 3 στρέμματα. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπομένως ἀνέρχεται εἰς 2 1/2 τοῖς ἑκατόν· καὶ αὕτη εἶναι ἡ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως φορολογία· χάριν τοπικῶν ἀνγκῶν φόρος εἰσπράττεται ἥμισυ τοῖς ἑκατόν· ὥστε ἐν συνόλῳ ὁ φόρος ἀνέρχεται εἰς 3 τοῖς ἑκατόν.

Ἡ κατὰ μέσον ὄρον παραγωγή τῆς παραγούσης ὄρυζαν γῆς εἶναι περὶ τὰς 240 δραχ. κατὰ τρία στρέμματα. Δώδεκα ἕως δεκαπέντε στρέμματα πεδινῆς γῆς ἀποτελοῦσιν ἱκανὴν περιουσίαν δι' ἐν πρόσωπον. Αὕτη μετὰ τρία ἕτερα στρέμματα ὀρεινῆς γῆς ἐνθα χορταρικά φυτεύονται, καὶ ὀλίγη δασώδης γῆ πρὸς ζυλείαν, καύσιμον ὕλην καὶ χόρτον πρὸς βόσκησιν τοῦ ἵππου, διατῆρει τὴν οἰκογενεῖαν πληρώνει τοὺς προσλαμβανομένους ἐργάτας καὶ ἀφίνει καὶ ἐτήσιον μικρὸν περίσσευμα.

Αἱ κατοικίαι τῶν καλλιεργητῶν τοῦ ὄρυζιου, τῆς μεταξῆς, καὶ τοῦ τεύου εἰσὶν αἱ καλλίτεραι πασῶν τῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ ἀγροτικῶν οἰκιῶν. Ἡ οἰκία ἔχει πολλάκις περὶ τοὺς 30—40 τετραγωνικοὺς πόδας, συνήθως ἐν πάτωμα, καὶ πέντε ἢ ἕξ δωμάτια ἐν δὲ ἐξ αὐτῶν χρῆσιμῶσι ὡς αἴθουσα ὑποδοχῆς.

Τὸ ὄρυζιον παράγεται καὶ εἰς τὰς ἐξήκοντα ἐπαρ-

χίας τῆς Ἰαπωνίας. Ὀλόκληρος ἡ καλλιεργουμένη ἔκτασις τὸ 1878 ἦτο περὶ τὰ 19,500,000 στρέμματα, καὶ ἡ παραγωγή ἀνέρχεται εἰς 180,000,000 κοιλὰ. Ὀλόκληρος δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν, ὡς ἐξετέθη πρὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τὸ 1878 ἦτον 1,215,160,500 δραχμάς.

Σίτος παράγεται εἰς πάντα τὰ μέρη τῆς αὐτοκρατορίας· ἡ παραγωγή τὸ 1878 ἦτο 38,000,000 κοιλὰ ἀξίας 444,000,000 δραχμῶν. Τὸ κλίμα καὶ τὸ ἔδαφος εἰσὶ πανταχοῦ πρόσφορα πρὸς καλλιέργειαν τῆς κριθῆς, ἡ παραγωγή τὸ 1878 ἦτο 60,000,000 κοιλὰ ἀξίας 216,000,000 δραχμάς. Ἡ ἀξία τῶν λαχανικῶν καὶ ὄσπριων ἀνέρχεται εἰς 444,000,000 δραχ.

Ὁ καπνὸς παρήχθη εἰς τὸ ποσὸν 90,000,000 λίτρων ἀξίας 48,000,000 δραχ. μέγα μέρος αὐτοῦ ἐξάγεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν. Ἡ ποιότης εἶναι κατωτέρα καὶ ἡ τιμὴ μικρὰ ὀσμῆρας ὅμως βελτιοῦται.

Ἡ καλλιέργεια τοῦ τεύου εἶναι ἡ σημαντικώτερα καὶ ἐπικερδέστερα πασῶν τῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ βιομηχανικῶν, τὸ φύλλον δ' αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἐν τῶν σημαντικωτέρων ἀντικειμένων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου. Ἡ παραγωγή τὸ 1878 ἀνῆλθεν εἰς 60,000,000 λίτρας. Ὁ καλλιεργητῆς τοῦ τεύου εἶναι ὁ μᾶλλον εὐπορὸς τῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ ἀγροτῶν.

Τὸ καλλίτερον τέιον φύεται ἐπὶ τῶν λόφων, προφυλαγμένων ἐκ τῶν ἀνέμων τῆς θαλάσσης, διότι αὐτοὶ καθιστῶσι τὸ φύλλον ξηρὸν καὶ κακόχυμον. Ἡ συλλογὴ τοῦ τεύου γίνεται διὰ γυναικῶν καὶ κορασιῶν καὶ δεῖται προσοχῆς. Κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τὸ τέιον δίδει ἐργασίαν εἰς μέγαν ἀριθμὸν ζυλουργῶν πρὸς κατασκευὴν κιβωτίων τυπογράφων καὶ λιθογράφων πρὸς κατασκευὴν ἐπιγραφῶν, οἷτινες πληρόνονται ὡς ἐπιτήδειοι μηχανικοί. Ἡ ἔκτασις τῆς γῆς πρὸς καλλιέργειαν τεύου ἀξάνει ὀσμῆρας ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουσι πολλοὶ λόφοι καὶ πεδιάδες κατάλληλοι πρὸς τὴν καλλιέργειαν ταύτην, ἔτι δὲ οὐδόλιως διατελοῦσιν ἄνευ κατόχου, θέλει αὐξήσει ἐφόσον ὑπάρχει ξένη ζήτησις· φαίνεται δὲ ὅτι τὸ προϊόν τοῦτο εἶναι τὸ μόνον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ παράσχη ἐργασίαν εἰς αὐξήντα ἐργατικὸν πληθυσμὸν. Ἡ συνήθεια τοῦ νοθεύειν τὸ τέιον, ὅμως, διὰ τινῶν φύλλων αὐξάνει ὀσμῆρας καὶ δύναται νὰ ζημιώσῃ τοὺς παραγωγούς, ἐὰν μὴ προληφθῇ, διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ζήτησεως.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΚΣ'.

Ἐκ τοῦ χυμοῦ τῶν δένδρων διάφορα κατασκευάζονται πράγματα, σάκχαρι, κόμμι, φάρμακα, καὶ ἄλλα λίαν χρήσιμα, οἷον, χρώματα κτλ.

Ὁ χυμὸς κυκλοφορεῖ διὰ σωλήνων, δι' ὧν ἀνέρχεται

καὶ κατέρχεται οὗτος· ὁ ἀνερχόμενος χυμὸς περιέχει πολὺ ὕδωρ ἐν αὐτῷ· πολὺ μέρος τοῦ ὕδατος τούτου καταναλίσκεται, ὅταν ὁ χυμὸς διέλθῃ διὰ τῶν φύλλων, ὥστε ὁ κατερχόμενος χυμὸς περιέχει ἐλάχιστον ἐν αὐτῷ ὕδωρ, τότε δὲ καθίσταται χρησιμότερος καὶ κατέρχεται μέχρις αὐτῶν τῶν ριζῶν, ἐκ τούτου δὲ τοῦ ἐξηπτισμένου χυμοῦ κατασκευάζεται ὁ φλοιὸς τοῦ δένδρου.

Ὡς ἄλλοτε εἶπομεν τὰ φύλλα συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ δένδρου· τοῦτο δὲ συμβαίνει, διότι ἐὰν μὴ ὁ χυμὸς ἀνέλθῃ εἰς τὰ φύλλα δεν καθαρίζεται, ὅπως καταστῆ χρήσιμος εἰς τὰς ἄλλας χρήσεις τοῦ δένδρου.

ΚΕΦΑΛ. ΚΖ'.

Ἵπνος καὶ θάνατος τῶν φυτῶν.

Ὅταν ἐπέλθῃ τὸ ψῦχος, τινὰ τῶν φυτῶν θνήσκουσι, καὶ ἄλλα ὑπνώττους διαρκούντος τοῦ χειμῶνος. Φυτὰ τινὰ πάντοτε θνήσκουσι τὸ φθινόπωρον. Ὁ στάχυς θνήσκει, καὶ ἄλλα. Ὅπως τὰ φυτὰ ταῦτα τὰ ἔχουσι καθ' ἑαυτὸν ἔτος, φυλάττομεν τινὰς τῶν σπόρων, ὅπως θέσωμεν τούτους ἐν τῷ ἐδάφει κατὰ τὴν ἀνοιξιν. Ἀλλὰ τινὰ τῶν φυτῶν κοιμῶνται τὸν χειμῶνα. Παρατηρήσατε τὸ δένδρον· οἱ κλάδοι αὐτοῦ εἰσὶ πάντες γυμνοί· φαίνεται ὡς ἀνὴρ μὴ εἶχε ζωὴν ἐν αὐτῷ· ἀλλ' ὑπάρχει ἐν αὐτῷ ζωὴ καὶ θέλει καταδειχθῇ τὴν ἐπομένην ἀνοιξιν· ἡ ζωὴ του καθεῖδει, ἀκριβῶς ὡς εἶναι ἐν τῷ σπόρῳ πρὶν ἢ τεθῆ ἐν τῷ ἐδάφει. Ὁ χυμὸς του διατελεῖ ἐν ἡσυχίᾳ ἐν τοῖς σωλήσι. Τὰ στόμια ἐν ταῖς ρίζαις ἐσταμάτησαν τὴν ἐργασίαν των. Οἱ κάλυκες ἐπὶ τοῦ δένδρου κοιμῶνται ἐν ταῖς χειμεριναῖς αὐτῶν κοιτίσιν. Ὁ χειμῶν τοὺς ναναρίζει, ἀλλ' οὐδέποτε τοὺς ἐξυπνεῖ. Ὅποση ζωὴ καθεῖδει ἐν τῷ δένδρῳ ἐκείνῳ! Οἱ κάλυκες εἰσὶ πάντες ἐκεῖ, οἷτινες θέλουσι παραγάγει πᾶν ὅ,τι βλέπετε τὸ θέρος· καλύπτονται ἐκ τοῦ ψύχους διὰ τῶν χειμερινῶν αὐτοῦ ἐνδυμάτων. Οἱ μικροὶ κάλυκες εἰσὶν ἡσυχιοὶ ἀλλὰ ζῶσιν· χρειάζονται μόνον θερμὸν ἥλιον νὰ κάμῃ αὐτοὺς νὰ δεῖξωσιν αὐτὴν. Ἀμα ὡς ἡ ἀνοιξὶς ἐπιστῆ ἀρχίζουσι νὰ φουσκῶσιν, ἀνοίγουσι δὲ ἀμέσως τὰ ἐπανωφόρια των καὶ ἀρχίζουσι τὴν ἐργασίαν ὅπως ποιήσωσι φύλλα καὶ ἄνθη καὶ καρπούς. Πολλὴν ἐργασίαν πράττουσι μετὰ τὸν χειμερινὸν αὐτῶν ὕπνον.

Φυτὰ τινὰ θνήσκουσι ὀλοσχερῶς, αἱ ρίζαι ὅμως αὐτῶν ζῶσι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Ἡ ζωὴ ἐν ταῖς ρίζαις ταύταις κοιμᾶται· τὰ μικρὰ αὐτῶν στόμια δεν ἀπορροφῶσι χυμὸν. Ὅποση ζωὴ καθεῖδει τὸν χειμῶνα κεκαλυμμένη ὑπὸ τὴν γῆν!

Τί νομίζετε ὅτι γίνονται τὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα πίπτουσι, καὶ τὰ φυτὰ τὰ ὁποῖα θνήσκουσι τὸ φθινόπωρον; Δεν χάνονται καταρρέουσι καὶ γίνονται μέρος τῆς γῆς. Πλείστον μέρος τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον πατοῦμεν, ἦτο ποτὲ φύλλα καὶ ἄνθη. Αἱ ρίζαι δὲ ἀπομυζῶσι χυμὸν ἐξ αὐτῆς, ὅπως ποιήσωσι τὰ αὐτὰ

πάλιν σχήματα. Οὕτω βλέπομεν ὅτι τὰ θηήσκοντα φυτὰ καὶ φύλλα, χρησιμεύουσι πρὸς κατασκευὴν φυτῶν καὶ φύλλων τῶν ἐπερχομένων ἐτῶν.

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΦΡΙΚΑΝΟΙ

Ἄλεξανδρος ὁ Μακεδὼν ὁπότεν διέτρεχε τὸν κόσμον κατακτῶν αὐτὸν, ἔφθασε εἰς χώραν τινὰ ἐν Ἀφρικῇ ἐν ἣ ὁ λαὸς, κεχωρισμένος τοῦ λοιποῦ κόσμου ἔζη ἐν καλύθαις, καὶ οὐδὲν ἐγίνωσκε περὶ πολέμου καὶ κατακτητῶν. Ὁ Ἄλεξανδρος ὠδηγήθη ἐνώπιον τοῦ δεσπότη τοῦ λαοῦ ἐκείνου, ὅστις ἐδέξατο αὐτὸν λίαν φιλοξένως. Ὁ δεσπότης ἔθηκεν ἐνώπιον αὐτοῦ φοίνικας, σῦκα καὶ ἄρτον, ἀλλὰ πάντα ἐκ χρυσοῦ.

«Τρώγετε χρυσοῦν ἐδῶ ;» ἠρώτησεν ὁ Ἄλεξανδρος.

«Τὸν θέτω ἐνώπιόν σας», ἀπήντησεν ὁ δεσπότης, «διότι ἔχετε θρεπτικὴν τροφήν ἐν τῇ ἰδίᾳ σας χώρᾳ καὶ ἐπομένως δὲν θὰ ἤρχεσθε ἐνταῦθα νὰ τὴν ζητήσητε».

«Ὁ χρυσοῦς σου δὲν μὲ ἐδελέασε νὰ ἔλθω ἐνταῦθα», ἀπήντησεν ὁ Ἄλεξανδρος, «ἀλλ' ἦλθον νὰ μάθω τὰ ἔθιμά σας».

«Ἀλήθεια», ἀπήντησεν ὁ ἕτερος, «καθήσαστε λοιπὸν μεθ' ἡμῶν ὅσον θέλετε».

Ἐνθ' ὁμίλου, δύο πολῖται ἦλθον νὰ ζητήσωσι δικαιοσύνην.

Ὁ ἐνάγων εἶπεν—«Ἠγόρασα ἕνα ἀγρὸν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ σκάπτων αὐτὸν εὗρον θησαυρὸν. Ὁ θησαυρὸς δὲν εἶναι ἰδικὸς μου· ἐγὼ ἠγόρασα μόνον τὴν γῆν, καὶ οὐχὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς κεκρυμμένους ἐν αὐτῇ· ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνος παρ' οὐ τὸν ἠγόρασα δὲν θέλει νὰ τὸν λάβῃ». Ὁ ἐναγόμενος ἀπήντησεν—«Ἐγὼ καὶ ἐγὼ συνείδησιν ὅσον καὶ ὁ συμπολίτης μου. Ἐπώλησα τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, ἐπομένως καὶ τὸν θησαυρὸν». Ὁ δικαστὴς ἐπανέλαβε τοὺς λόγους τῶν ὁπῶς ἦ βέβαιος, ὅτι ἠνόησε καλῶς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ μετὰ σέψιν εἶπεν—«Ἐχετε υἱὸν, φίλε ;»—«Ναί»—«Καὶ σὺ θυγατέρα ;»—«Μάλιστα»—«Ὁ υἱὸς σου λοιπὸν ἄς νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα σου, καὶ ὁ θησαυρὸς θέλει δοθῆ εἰς τὸ ζεύγος ὡς προῖξ»—Ὁ Ἄλεξανδρος ἔμεινεν ἐκπληκτός—«Μήπως ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι ἄδικος», ἠρώτησεν ὁ δεσπότης—«Ἀπεναντίας», ἀπήντησεν ὁ Ἄλεξανδρος, «ἀλλὰ μὲ ἐκπλήττει»—«Πῶς θὰ ἐδικάζετε λοιπὸν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν πατρίδα σας ;»—«Ναί σας εἶπα τὴν ἀλήθειαν», ἀπήντησεν ὁ Ἄλεξανδρος, «οἱ δύο ἄνθρωποι θὰ ἐφυλακίζοντο ὁ δὲ θησαυρὸς θὰ ἐλαμβάνετο διὰ τὸν βασιλέα»—«Διὰ τὸν βασιλέα ;» ἠρώτησεν ὁ δεσπότης ἐκπληκτός—«Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος ἐν τῇ χώρᾳ σας».—«Βεβαίως».—«Βρέχει ἄρα γε, ἐκεῖ ;»—«Βεβαίως».—«Περίεργον» ὑπάρχουσιν ἡμεῖς ποσάγα ζωὰ ἐκεῖ ;»—«Πολλῶν εἰδῶν».—«Τότε» εἶπεν ὁ δεσπότης, «πρέπει χάριν τῶν ἀθῶν ἐκείνων ζῶων ὁ πανάγαθος

Θεὸς νὰ ἀφίη τὸν ἥλιον ν' ἀνατέλλῃ καὶ τὴν βροχὴν νὰ πίπτῃ. Σεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν τὸ ἀξίζετε».

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΓΙΠΟΣ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ

Ἡ πρώτη ἀρχὴ τοῦ τίτλου τοῦ πριγγίπος τῆς Ουαλίας ἐν τῇ βασιλικῇ οἰκογενεῖᾳ τῆς Ἀγγλίας συνέβη κατὰ τὴν βασιλείαν Ἐδουάρδου Α'. Ὁ ἡγεμὼν αὗτος, ὅπως συνδιαλλάξῃ τὴν ἀγάπην τῶν κατοίκων τῆς Ουαλίας, τοὺς ὁποίους ὑπέταξε, μετῆνεγκε τὴν βασιλισσαν αὐτοῦ Ἐλεονόραν, εἰς τὸ φρούριον Κάρναρβον, εἰς τὴν βόρειον Ουαλίαν· ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Ἀπρίλιον 1284. Τούτου γενομένου, ὁ νοῦμων Ἐδουάρδος ἐκάλεσε τοὺς βαρῶνους τῆς Ουαλίας καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ἐὰν ἤθελον νὰ ὑποταχθῶσι εἰς τὸν ἡγεμόνα. Εὐτυχῶς συνήνεσαν καὶ ὀκισθέντες νὰ ὑποταχθῶσιν αὐτῷ, ἐκάλεσε τὸ νήπιον ἐν τινι μεταγενεστέρῳ χάρτῃ Ἐδουάρδον, πριγγίπα τῆς Ουαλίας· μετὰ τὸ εὐόκωνον τοῦτο γεγονός δὲ προσβύτερος υἱὸς καὶ κληρονόμος τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐτήρησε τὸν τίτλον ἐκείνον.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Αἱ δαπάναι αἱ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καταβληθεῖσαι διὰ τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Ἀφγανιστάν ἀνῆλθον εἰς 16, 605,000 λίρας στερλίνας.

* * * Κατὰ συνοπτικὰς παρατηρήσεις γενομένας παρὰ διαφόρους στρατοὺς ἐν καιρῷ εἰρήνης συμβαίνουσι θάνατοι ἐπὶ 1000 στρατιωτῶν ἐν Γαλλίᾳ 14,41· ἐν Ἀγγλίᾳ 9,45· ἐν Αὐστρίᾳ 11,58· ἐν Βελγίῳ 12,18· ἐν Ἰταλίᾳ 10· ἐν Πρωσίᾳ 6,50· ἐν Ρωσίᾳ 18,70· ἐν Ἀμερικῇ 13. Παρ' ἡμῶν ἄχρι τοῦ νῦν ἡ ἀναλογία τῶν θανάτων κεῖται μεταξὺ τῶν 42—46 ἐπὶ 1000 στρατιωτῶν. Κατὰ δὲ τὸν γενομένον ὑπολογισμὸν ἐν τοῖς τελευταίαις πολέμοις ἀναλογῶσι πρὸς 1000 στρατ. 1—3 ἰατροί. Παρ' ἡμῶν ἐπὶ δυνάμει 80 χιλ. στρατοῦ ὑπάρχουσιν 134 ἰατροὶ διαφόρων βαθμῶν καὶ 181 ἐπίκουροι, ἧτοι σχεδὸν 4 ἰατροὶ ἐπὶ 1000 στρατιωτῶν.

* * * Ἀνεκαλύφθη ἐν Σάμφ ἁξιόλογον μωσαϊκὸν, ἔχον ἐπτά μὲν πηχῶν πλάτος, πέντε δὲ μῆκος· ἀπαρτίζεται δὲ ἐκ διαφόρων πετραδίων λευκοῦ καὶ μελανοῦ χρώματος, παριστανόντων διάφορα ζῶα.

* * * Ἐκ Κερκυρας μέχρι τῆς 10 Μαρτίου ἐξήχθησαν 51,066 βαρέλια ἐλαιολάδου πρὸς 20 δραχ. ἐκάστου πωληθέντος. Ἀπὸ δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 10 Μαρτ. (ἐ. ἔ.) ἐξήχθησαν 15,136 βαρέλια οἴνου, ἐκάστου δαθέντος πρὸς 20 δραχ.

* * * Πνευματικὰ ὠρολόγια θέλουσι στηθῆ εἰς διάφορα μέρη τοῦ Λονδίνου ἀποφάσει τῆς Βουλῆς. Ἐν Παρισίοις ἤδη λειτουργοῦσι λίαν ἐπιτυχῶς, ἐξασφαλίζεται δὲ διὰ τούτων ὁ αὐτὸς χρόνος, ὅσον καὶ ἐν τῶν ὠρολόγια ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων.

* * * Ἐν Κοῦμ—Κατὰ τῆς Κων/πόλεως ἀρμενία, γυνὴ ἀλείψας ἔτεκεν παιδίον τέρας, φέρων δύο πρόσωπα. Τούτων τὸ μὲν ἐν κείτῃ ἐπὶ τοῦ στήθους, τὸ δὲ ἕτερον ἐπὶ τῶν νῶτων τὸ τελευταῖον εἶνε ἀόφθαλμον. Τὸ τέρας δὲν ἐζήσεν, ἢ τεκοῦσα ὁμοῦς ἀπολαύει καλλίστης υγιείας.

* * * Ὁ τηλεγράφος θέλει ἐπὶ τέλους· εἰσάχθη εἰς τὴν Κίνα μετὰ τοῦ Σαγγαῖ καὶ Τιεντοῖν.